

Sygn. akt I CZ 77/11

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSA Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku L. C. (Kasa Oszczędności) Oddział w Polsce z siedzibą w W.

przeciwko W. Spółce z o.o. z siedzibą w W.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 22 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy na skutek zażalenia wnioskodawcy (wierzyciela) L. C. (Kasa Oszczędności) Oddział w Polsce z siedzibą w W. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 października 2010 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez wierzyciela bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, oddalił zażalenie. Wobec zaskarżenia postanowienia z dnia 9 grudnia 2010 r. skargą kasacyjną Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 22 marca 2011 r. odrzucił ten środek zaskarżenia uznając, że postanowienie sądu drugiej instancji wydane w przedmiocie rozpoznania postanowienia sądu pierwszej instancji o odrzuceniu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie jest ani kończącym postępowanie w sprawie postanowieniem w przedmiocie odrzucenia pozwu, ani postanowieniem w przedmiocie umorzenia postępowania, stąd brak jest podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna na takie postanowienie jest dopuszczalna.

Wierzyciel zaskarżył zażaleniem powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 398¹ k.p.c. poprzez błędne uznanie, że w niniejszej sprawie postanowienie sądu drugiej instancji nie jest prawomocnym wyrokiem lub postanowieniem w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończącym postępowanie w sprawie, co skutkowało przyjęciem, iż skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu, podczas gdy w świetle brzmienia art. 13 § 2 k.p.c. do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu należy stosować analogicznie przepisy odnoszące się do pozwu, gdyż wniosek taki stanowi środek prawny wszczynający postępowanie w pierwszej instancji, a do postanowienia o odrzuceniu wniosku stosuje się odpowiednie przepisy o odrzuceniu pozwu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie klauzulowe nie jest postępowaniem rozpoznawczym, zarówno procesowym, jak i nieprocesowym, więc nie mają w nim zastosowania przepisy dotyczące dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu rozpoznawczym (art. 13 § 2 k.p.c. i art. 519¹ k.p.c.). Postępowanie o nadanie klauzuli tytułowi egzekucyjnemu nie należy do właściwego postępowania egzekucyjnego, tj. ukierunkowanego bezpośrednio na wyegzekwowanie roszczenia, ale zostało uregulowane w Kodeksie postępowania cywilnego w księdze drugiej, poświęconej przede wszystkim postępowaniu egzekucyjnemu. Zatem przepis art. 767⁴ § 2 k.p.c. rozstrzyga o tym, kiedy skarga kasacyjna jest dopuszczalna zarówno we właściwym postępowaniu egzekucyjnym, jak i w postępowaniu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2010 r., sygn. akt IV CZ 113/09, nie publ.). Zgodnie z tym przepisem na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności skarga kasacyjna nie przysługuje (por. także: postanowienie SN z dnia 27 sierpnia 1996 r., sygn. akt I PKN 5/96, OSNP 1997, nr 5, poz. 72; postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1997, sygn. akt II CZ 29/97, nie publ.; postanowienie SN z dnia 15 lutego 2000 r., sygn. akt I CZ 247/99, nie publ.; postanowienie SN z dnia 22 lipca 1997 r., sygn. akt I CKN 193/97, nie publ.; postanowienie SN z dnia 16 stycznia 1998 r., sygn. akt I CKN 19/98, nie publ.; postanowienie SN z dnia 9 grudnia 1998 r., sygn. akt III CZ 148/98, nie publ.; postanowienie SN z dnia 21 grudnia 1998 r., sygn. akt III CKN 1032/98, nie publ.; postanowienie SN z dnia 10 maja 2000 r., sygn. akt III CZ 48/00, nie publ.; postanowienie SN z dnia 22 sierpnia 2000 r., sygn. akt IV CZ 57/00, nie publ.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.